

2

LATVAS

No. 13 Metai IX

Kovo-March 23, 1929



L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VERBŲ SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

MAT. 21, 1-9.



ANUO metu, kada jie prisiartinio prie Jeruzalės ir atėjo į Betphage prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, įjedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuoju rašita pririšta asilė ir su ja asilaite; atriškite ir man atveskite, ir jei kas judum ką nors tartų, sakykita, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuoju juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakytą šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaitėio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus įjedviem buvo įsakęs.

Jie atvedė asilė ir asilaite, uždėjo ant jų dviejų savo rubus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirto medžių šakas ir klojo ant kelio. Ejusios

“Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?” (Luk. 12, 20).

“Kame jūsų turtas, ten ir jūsų širdis” (Luk. 12, 34).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

L e k c i j a .

PILYP. 2, 5-11.



BROLIAI: Turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esmė budamas Dievas, nelaikė išplėsimu buti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujinė išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanėjo jam vardą, viršesnę už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbė.

priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovido Sunui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties Vardan!

“Jei išdalinčiau visą mano lobį beturčiams valgydyti ir jei išduočiau savo kuną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda” (I Kor. 13, 3).

“Dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausias tarp jų yra meilė” (I Kor. 13, 13).



ŠVENTASIS JUOZAPAI, MELSKI UŽ MUS!

BTSP valet.
respublikinė
biblioteka

Kristaus Patarimų Kelias.

Rašo: Kun. K. Matulaitis, M.I.C.

2. Dvasios Vadovo išsirinkimas.

27. Šios priemonės reikalas.

Iš pirmiau išaiškintų dalykų žinome, kas yra dvasios vadovas, kad jisai yra būtinai reikalingas mums, norint dvasinę pažangą daryti, o taipgi jau žinome kokios yra dvasios vadovo ir kokios vadovaujamojo pareigos. Dabar pasilieka arčiau aptarti dvasios vadovo pasirinkimą, žiūrint į tą pasirinkimą, kaip į bendrąją tobulėti priemonę.

Nevisuomet gali pamaldī siela išsirinkti sau vadą dvasios kelionėje į tobulybę. Dažnai pasitaiko, kad sąlygos aplinkumos nėra patogios ir priversta būtinumo savo parapijos vienintėlį dvasios tėvą savo vadu imti, vėl gi pasitaiko, jog vyresniųjų, bendrijoje gyvenant, yra paskirti dvasios vadovai. Kiek kartų nesuranda sieia vadovo, kad siekus trokštamos įgyti tobulybės, turi tą spragą Dievo Apveizdai palikti užpildyti, nes pirmaeilis sielos vadovas yra Dievas Šventoji Dvasia. V. Dievas gali kalbėti į mus ir netobulų žmonių lūpomis, pamaldžiomis knygomis mus gali pamokyti, kaip šv. Teresė, arba Patsai Viešpats gali apšviesti sielą iš aukštybių savo malonės ir įkvėpimų gausybę, kaip matome padarė su šv. Povilu ir kitais: „atvykau gi dėl apreiškimo ir išdėsčiau jiems evangeliją“ (Gal. 2. 2.) Be šių tikros išimties atsitikimų, reikia kiekvienai sielai pasirinkti dvasios vadovą į tobulybę, nes kas privalo atsiekti tikslo — čia: tobulybės — privalo pasirūpinti tinkamų priemonių tam tikslui atsiekti.

28. Kaip rinktis?

Kadangi norime surasti toks asmuo, kurio išminčiai pavedama sielos reikalai,

dalyko svarba verčia visa panaudoti, kas galima, kad tik suradus geriausią, nors, anot šv. Pranciškaus Salesiečio, rastūsi tik vienas iš dešimties tūkstančių.

Prie tos pagelbinės priemonės tobulėti pasirinkimo taip einama:

1-o kadangi dvasios vadas atstovaus mums V. Dievo valią, nenuilstančiai reikia jo prašyti pas Viešpatį; reikia mels-tis;

2-o apsvarstyk, kuris nuodėmklausių išmintimi, šventumu ir meile viršija;

3-o pirmiau patirki jo tinkamumą negu pastoviu būdu jį pasirinksi;

4-o ne žmonių nuomonės, ne pataikavimo, ar lepumo ieškok, bet Dievo garbės ir sielai naudos;

5-o prisižiūrėk į išmintingųjų asmenų sau pasirinkimą vadovo, ypač kurie yra panašaus į mus dvasios nusistatymo ir luomo;

6-o kitoms dvasios vadovų savybėms lygioms esant, šventesnę pasirink papras-tiems reikalams, išmintingesnę nepapras-tiems. Taip pataria šv. Teresė (Vita c 13, n. 12.)

7-o išsirinkęs dvasios vadovą, padėko-ki V. Dievui ir su pasitikėjimu pasiveski jo vadovybei; būki jo geriausias mokinys.

29. Vadovo pamainymas.

Visados yra negera neapsvarsčius ar dėl netikros priežasties pamainyti savo dvasios vadovą, nors kartais pasitaiko, jog būtinumas priverčia pamainyti.

Dėl sekančių priežasčių nedera mai-nyti savo dvasios vadovo:

1-o iš grynai žmogiškų atžvilgių pano-rėjus surasti kitą, kuris būtų malonesnis ir malonesnis, įžymesnis gimimu, ar orumu — autoritate.

2-o kuomet naujas ieškomasis vadovas naudoja patraukiančias prie savęs priemones su tikslu sieloms vadovauti, o atitraukdamas sielas nuo kitų vadovybės;

3-o kuomet piktoji dvasia pasėja nepasitikėjimą savo vadovu be jokio rimto pagrindo, ar tulą jausmingą patraukimą, kuriam vadovaujamas priešinasi.

Tie dalykai nesudaro rimtų priežasčių pamainyti dvasios vadovas. Bet priešingai, reikės pamainyti;

1-o jeigu pastebima vadovą skatinant mus prie tuštybės ar jausmingos meilės, arba su atgailaujančiais šnekučiuojantis apie netinkamus, stebėtinus, žingeidžius ar tuščius dalykus; pav. kokiais milteliais tinkamiau veidas dabinti ir t.t.

2-o jeigu mažai atboja sielos reikalus ir apsileidžia, nepagelbsti dvasiai reikale;

3-o jeigu norėtų, kad atgailojantis duotų garbės žodį, jog neieškos kito dvasios vadovo; arba jei nenorės leisti su anais pasitarti;

4-o kuomet įsako dalykus, ar pratybas atgailaujančio luomui ar Įstaigos nuostatom, kuriuos liuosa valia pasiimta, visai svetimus, ar aiškiai priešingus;

5-o jeigu tikrai pasirodytų, jog jo vadovybė vadovaujamojo dvasiai nėra pakeliama, taip kad dvasinė protingoji pažanga sutrukdyta.

Bet taipgi gali atsitikti, jog dvasios vadovas bus pamainytas ar dėl susidėjusių naujų sąlygų, ar vyresniųjų sutvarkymų. Tame nėra blogo, kaip jau supratome svarstant apie dvasios vadovo pasirinkimą.

3. Malda.

30. Kas ir kokia yra malda.

Malda yra minties ir valios pakėlimas prie V. Dievo. Minties — kad susitelkime pažinus savo geriausiąjį pasaulio Viešpatį, o širdies — kad paprašius reikalingų dalykų, vedančių, ar tinkamų mus vesti

į amžinąjį gyvenimą. Todel šv. Jonas Auksaburnis sako: “malda yra pašnekesys su Dievu” (30 homil.)

Kitoje vietoje jisai sako: “malda tai minties pakėlimas prie Dievo, arba tų dalykų prašymas pas Dievą, kurių tinka prašyti. O šv. Bonaventura: “malda yra pamaldus minties palinkimas, Dievop nukreiptas”, “malda yra tinkamų dalykų prašymas pas Dievą” (Diaeta sal. t. 2, c. 5.)

Vienas grynai minties pakėlimas prie Dievo, be kokio nors prašymo vadinasi svarstymas, ar kontempliacija. Prie to svarstymo pridėję kai kuriuos žodžius, ar dvasinių pašnekėsių — turėsime tikrąją maldą, nors nieko įsakmiai neprašytume, kaip tas įvyksta kai kurias psalmes kalbant. Malda yra tikras pasikalbėjimas su V. Dievu.

(Daugiau bus).



Tretininkų Žinios.

Tretininkai ir Spauda.

Gerai katalikai, ypač tretininkai, nepasitenkina tikrai pamokslų klausymais. Jiems rupi turėti geras knygas savo namuose ir dažnai jas skaityti. Bet kol bus pasakyta, kas reikia skaityti, reikia priminti ko mums nereikia skaityti.

Niekas taip daug blėdies nepadaro žmogui ir jo nuosavybei kaip ugnis. Vagis praeina pro namus, viską vagia, ką tik gali pavogti, bet negali paimti namų ir kitokių labai sunkių daiktų. O ugnis viską naikina ir lygina su žeme. Iš kur ugnis prasideda? O gi iš mažiausios kibirkštėlės. Taip pat ir atsitinka su žmogaus žodžiais. Kartais vienas žodis suardo visą šeimyną, panaikina draugiją ir padaro didžiausios skriaudos visuomenei. Delto mums reikia tēmyti ką mes kalbame, kaip kalbame ir koks yra mūsų kalbos tikslas.

Mums reikia gerai apsvarstyti savo žodžius pirmiau negu juos ištarsime, bet mums taipgi reikia saugotis kitų žmonių, ypač blogos valios žmonių kalbos, nes nežinome, kas jųjų širdyje slepiasi. Pažystu vieną žmogų, kuris kai atvažiavo iš Lietuvos, buvo niekam nekaltas žmogus. Laiškėsi tikėjimo, ėjo kas sekmadienis į bažnyčią, rupinosi savo šeimynos reikalais. Bet nebuvo atsargus. Melagingi žmonės visiškai sumaišė jo supratimą apie Dievą, atitraukė jį nuo Bažnyčios ir padarė iš jo nelaimingą sūnų palaiduną. Galų gale jam net atrodė, kad visos religijos lygios ir Dievo apreikštoji ir žmonių pramanytos. Gerai, kad jis turėjo laimės pažinti savo klaidą ir ją atitaisyti.

Bet neteisingai ištartas žodis nėra taip baisus kaip parašytas žodis. Ir štai delko. Žmonės greit užmiršta, ką girdėję. Ištartas žodis gali pasiekti tik tuos, kurie netoli yra ir kurie tuo pačiu metu gyvena. Be abejonės žmogus, kuriam tiesa nerupi,

jis daug blogo gali padaryti savo kalba, bet jis negali taip daug blogo padaryti, kaip tas, kuris spausdina savo neteisingus žodžius, šmeižtus ir melagystes. Didinę skriaudą daro tokie suvedžiotojai, tikėjimo ir dorovės griovikai su savo knyga, laikraščiu, spauda. Jie gadina netik vieną kitą žmogų, kuris dabar gyvena ir jų klauso, bet jie taipgi gali sugadinti visus žmones, kurie tik paims skaityti jų melagingus raštus.

Daug šiandien yra rašoma ir daug spausdinama. Visko, kas yra parašoma, negalima perskaityti, — pertrumpas žmogaus gyvenimas perskaityti tą visą, ką vienais metais išspausdinama. Užtat reikia pasirinkti, ką skaityti.

Kuriuo tikslu skaitome knygą arba laikraštį? Skaitome jį delto, kad mes norime apšviesti savo protą, norime įgyti žinių, surasti sau pamokinių. Skaitome, nes norime išlavinti savo valią. Bet jei mes butume pasiryžę viską skaityti, mes šito negalėtume pasiekti, nes yra daug melagingų rašytojų, kuriems tiesa visiškai nerupi. Jie imasi dažnai rašyti religijos klausymais, patys menkai tikėjimo dalykus suprastdami, ar visai jų nežinodami. Savo palaidais raštais jie atima skaitytojuį drovingumą, dorą, Dievo meilę ir baimę, o skandina purvyne.

Atidėkime klaidytojų knygas ir laikraščius šalin.

Mums reikia skaityti savo katalikiškus laikraščius: „Laivą“, „Draugą“, „Garsą“, „Darbininką“, „Vytį“, „Moterų Dirvą“ ir jų išleistas knygas. Mūsų laikraščiai netik suteiks mums teisingų žinių iš viso pasaulio, bet taipgi mes juose randame daug pamokinių apie Dievą, tikėjimą ir dorą. Šiame mėnesyje Tretininkai lai prisideda paplatinti „Laivą“, nes dabar jo kontestas.

Kun. Juozas Jusevičius.

Jonukas Ēdžiose.

Buvo Kučiu vakaras. Kalēdos čia jau. Dideli ir maži rengēsi prie švenču. Eglelēs rengiamos. Visiems, ypač mažiesiems rūpi, kā jie nuo Kalēdų "dieduko" pelnys.

Kalēdų "diedukas" pirma pasiuntē savo "paslā" šaltj, o paskui paputē per savo rankovę ir užpylē žemē minkštais baltais pukais, tik ne šildančiais. Žmonēs neišsigando "dieduko" smarkavimo. Jie pasikurē šilčiau pečius, užsidarinējo sandariau plyšius ir sēdi sau rami namuose ir juokus krečia iš "dieduko."

Bet ne visiem buvo šilta tā Kučiu vakarā. Vienam Jonukui buvo labai šalta. Jau betemstant, apleistu, užpustytu keliu sunkiai, palengva, suvargusiai keliavo jaunas dar vaikas. Jo drabužiai buvo menki. Jo dantys barškējo nuo šalto vējo, kuris siekē jo patj kunā per vargingus drabužēlius. Kuris laikas buvo Jonukas nežinojo. Jis tik žinojo, kad turi buti vēlu, nes jis jau labai norējo miego. Bet negi gulsi šalia kelio ant sniego. Tat nors akys einančiam besimerkē, vienok ējo. Jis tikējosi, kad štai pamatys miestā, j kurj jis turējo nueiti. Bet kodėl jis taip vēlai eina? O kā varģselis bedarys? Jis buvo jau apsinakvojęs vieno ukininko šiaudų kugyje, bet ukininkas užtikęs jį tenai, išģinē. Dabar jis tempē akis ir žiurējo, ar nepamatys kur nors kito šiaudų kugio, kuriame galētų pernaktoti.

Rado nakvynę.

Staiga puolē jam j akis kaip ir namo šešēlis. Jis žiuri geriau. Uģi iš tikrųjū jžiuri triobesius. Pradžiugo Jonukas. Čia jis šiauduose lauke, ar tvarte kur nors pernaktuosias. Gal jo neuģtikis piktas ukininkas ir neišvys laukan. Jis

pasilsēsias ir ryto trauksias tolyn. Bet jau ir jo pilvelj kaž kas ēmē traukti. Jis ēmē reikalauti savo teisių. Bet kuo jį nuraminti? Jonukas bijo eiti j gyvenamā namā. Liepia pilvui dabar nutilti. Žada jam gērybių vēliau.

Jonukas pasuko iš kelio. Štai jau ir didelio ukininko triobēsiai. Žiurinėja, žvalgosi, kurion triobon butų patogiau ir saugiau pernaktoti. Uģi ana tvartas atokiau nuo kitų triobų. Žengia ten Jonukas. Girdi, arklys ramiai sau kremta šienā. Pamato šalia arklio skyriaus kitā skyrių tusčią — ir ēdģios tusģios. Bet čia jis pastebējo gazolino indā viena, antrā ir jo neskonų kvapā. Bet čia buvo tusģios ēdģios — tai puiki jam lova. Jonukas prisigretino prie arklio ir pasiskolino pusētinai šieno nuo jo. Juo jis ištaisē savo guolj ir sprudo j jį, nes jau baisiai buvo nuvargęs.

Jonukas svajoja ir sapnuoja.

"Puiki čia vieta praleisti savo dvylikos metų gimimo naktj", mąstē sau Jonukas. "Šiandien, tiesa, Kalēdų vigilija. Bet buvo kitas Vargģsas, kuris miegojo tvarte, ēdģiose savo gimimo dienoje. Niekas Jo ten neuģgavo. Ir manę, gal but, niekas čia neuģgaus. Vai kad aš turēčiau savo kompanija ir Kalēdų eglelę, kaip pernai. Bet per paskutines Kalēdas mano mamaitē buvo su manim. Geriau man butų turēti ją, negu viso pasaulio Kalēdų egleles su jų turtais ir dovanomis!"

Greitai sulipo Jonuko akių blakstienai. Jis užmigo kietai, kietai ir saldžiai. Jis sapnuoja. Štai prie jo ēdģių briaunos stovi kokis gražus, gražutēlis sutvērmas ir jam sako:

"Nesibijok, Jonuk, miegoti tvarte.

Žinai, Jo niekas neužgavo, neužgaus ir tavęs.”

Netikėtas Susitikimas.

Burrr — staiga pasigirdo ir aiški, aklinanti šviesa, durus į jo akis, prižadino jį. Jis pakėlė savo galvą. Žiuri čia jau automobilis, kurio pirmą nebuvo.

Bet to negana. Tas gražusis sutvėrimas, kurį jis matė sapne ir norėjo palaikyti jį angelu, dabar virto jauna geltonplauke mergaite. Jonukas manė, kad jos akys mėlynos, nors jų gerai nematė.

“Kas tu esi, vaikelį? užklausė mergaitė.

“Mano vardas Jonukas. Ar tu čia gyveni? Ar mane iš čia išmesi?

— Taip, aš čia gyvenu. Aš tik štai dabar su tėveliu pargryžau automobiliu. Jis nuėjo pažiūrėti arklio. Mama ir Simukas nuėjo grinčion. Ne, mes tavęs iš čia nevarysime. Ar tu neturi jokio savo namo?

— Aš turėjau, bet mano mamaitė nuėjo į Dangų ir aš turėjau iš to namo išeiti ir eiti į miestą, kuriame gyvena mano teta. —

— Aš pašauksiu tėvelį. Tu galėsi eiti į grinčią ir miegoti švarioje vietoje.

— Ne! Pasigailėk! Nešauk tavo tėvo. Jis mane išvargs. Dabar naktis. Taip labai šalta lauke. Kad man galėtum duoti nors mažą gabalėlį duonos, aš bučiau tau per visą savo gyvenimą dėkingas. —

— Ar tu nevalgei vakarienės?

— Ne. —

— Na, tai aš einu pasišaukti tėvelį.

— Ne, susimildama. Jis mane išmes laukan.

— Tylėk! Tu nepažysti mano tėvelio!

— Elenute, dėl Dievo meilės, su kuo tu ten dabar kalbi? — suskambėjo stiprus, bet malonus vyro balsas.

— Jo vardas Jonukas, tėveli; jis vi-

sas sušalęs, išalkęs ir purvinas — atsakė mergaitė.

— Apie ką tu čia kalbi, mergele? —

Jonukas girdėjo balsą ir jautė, kad dvi melsvos akys įsmigo į jį.

Elenutė tuojaus pakartojo tėvui, ką ji girdėjo iš Jonuko ir pridėjo, — “jis toks gražus vaikas, tėveli!”

Melsvosios akys, rodos, juokėsi.

“Tu turi dabar tuojaus eiti su mumis į grinčią, berneli.”

Jonuko Kalėdos.

Elenutė ir Simukas sėdėjo prie stalo ir valgydino Jonuką vakariene, kurią jų geroji mamytė jam greitai pagamino.

“Ryto mes turėsime čia Kalėdų eglėlę ir tu busi su mumis čia ją pamatyti,” kalbėjo geraširdė Elenutė.

— Taip, mes džiaugiamės, kad tu busi su mumis — pridurė Simukas.

Jonuką paguldė į švarią lovą, šiltai paklotą. Jo paskutinės mintys, prieš užmigiant, buvo apie Kalėdų eglėlę. Ašara nuriedėjo per jo veidą. Taip tie žmonės jam geri. Bet nėra jo mamytės ir ta eglėlė ne jo — svetima. Ant jos nieko nebus jam.

Prašvito. Rytas skaistus. Saulelė šviečia. Sniegeliai blizga. Ant dangaus nei debesėlio.

Sukilo visi gerojo ukininko namuose. Atsikėlė ir Jonukas. Jis gerai jautėsi. Jo nuvargęs kunelis atsilsėjo ir atsigriebė. Jis jautė galįs keliauti tolyn. Jo neleidžia. Sotūs, karšti pusryčiai ant stalo. Jį sodina kartu su savim. Su juo mi apsieina kaip su savo geriausiu šeimynos nariu.

Pusryčiai pasibaigė. Atidaro kitą kambarį. Ten gražiausia Kalėdų eglėlė. Ji žėri, spindi nuo daugybės papuošalų. Visokiausių dovanų prikabinėta ir apačioje pridėta.

Tėvas pradėjo imti dovanas ir šaukti vardus.

“Elenutė.”

Ji ištiesė savo rankas ir josna pakliuvo stambus krovinis.

“Motina.”

Elenutė ir Simukas pasižiūrėjo vienas į antrą, kuomet motina ėmė jai skirtą dovaną. Matyt, juodu jai ją sutaisė.

“Simukas.”

Jis pasiėmė didelę dėžę. Matyt, ten buta gerų ir skanių daiktelių.

“Jonukas.”

Jonukas nustebo. Ką jis girdi? Ar jis nesapnuoja? Ar jo ausys jo neapgaudinėja? Bet vėl pasikartoja “Jonukas.”

Tėvas pasižiūrėjo į motiną. Ši nusikreipė į šalį. Ji ieškojo skepečiųkės,

kurią nejučiomis pridėjo prie savo akių.

Jonukas pasiėmė savo dėžę. Ji buvo labai stambi, didesnė už kitų. Atidaro. Ugi, žiuri, šiltas, beveik visiškai naujas apsiviikimas žiemai.

“Jis yra Simuko,” tarė Jonukui Elenutė. — Jis tik kelis kartus jį devėjo.” Žiuri, dar vokas guli ant dėžės dugno, o jo viduje gelžkelio bilietas nuvažiuoti miestan, kurin Jonukas keliavo. Negaita to. Dėžėje radosi ir ilgiausias maišas įvairiausių saldinių.

— o —

“Gerai aš sapnavau,” tarė Jonukas. “Man nepakenkė miegoti tvarte ir ėdžiose.”

Katalikų Pasaulys

PARYŽIUS. — Nedaug kas, turbūt, žino, kad Notre Dame katedroje, Paryžiuje, yra varpas iš Joannos Arkietės laikų. “Palaimintas varpas”, kuris skambėjo, kada “Orleano Mergelė” atkeliavo Paryžium, anglų jau apsupta. Ši istorinį varpą paminėjo Viktoras Hugo savo “Notre Dame de Paris”. Tą varpą katedrai dovanojo Jonas de Montaign 1400 m. Jis buvo perlietas 1686 m. ir pavadintas Emmanuel Louise Therese, atminčiai Liudviko XIV ir Marijos Teresės Austrijietės.

Stebėtina. Francijos revoliucionieriai per didžiąją revoliuciją sunaikino visus visų bažnyčių varpus. Šis varpas išliko nejudintas.

MOBILE, Alabama. — Šeši šimtai penkiasdešimts studentų ir studenčių Spring Hill koleg., iš Spring Hill prireng. koleg. ir iš įvairių aukštesniųjų mokyklų susirinko į Spring Hill kolegiją į religines konferencijas ir svarstymus. Visa tam vadovavo vienuolis jezuitas, kun. Danielius A. Lord.

Jaunuomenė su dideliu susidomėjimu

sekė visus klausimus ir jų svarstymus.

LIVERPOOL, N. Y. — Vietinis bankierius, Tamas P. Murray, mirdamas, išskyrus \$29,000, visą savo turtą paliko katalikų bažnyčioms ir įstaigoms.

Kada mes, lietuviai, susilauksime panašių geradarių. Mus įstaigos labai finansiniai suvargusios, taip reikalingos paramos. Gi jos atsiranda tik centais ir doleriais.

WUCHANG (Kinija). 1928 m. kovo 19 d. čia tapo suorganizuota ir įsteigta draugija vardu “Šv. Juozapo Gerųjų Darbų Draugija.” Dabar ji yra globoje ir priežiūroje pilnos diplomatos Vok.-Amerikonės slaugės, panelės Hubrich.

Draugija rūpinasi kiniečių pamestų ir apleistų vaikų kuno ir sielos reikalais. Draugijos narės daro du vienuoliniu įžadu skastybės ir klusnybės. Jos dėvi pasaulinius, kiniečių vidutinės klasės, vartojamus rūbus.

Draugija gana sparčiai auga. Dabar naujai į naujokyną priimta penkios narės ir įstojo 4 kandidatės.

SKAITYTOJŲ BALSAI

Daugeliui žmonių skausa dabar širdį. Vieniems tuos skausmus sukelia vienokie žmonės pasireiškimai, kitiems kitoki. Bus, rodos, gera, kad leisime "Laive" tiems skausmams išeiti viršun. Viena, skausmų pasipasakojimas duoda pelengvinimo, antra, kiti perskaitę prijaus ir prisidės prie prašalinimo skausmų priežasčių.

Štai ką rašo vienas 'Laivo' skaitytojas. "Gerbiamieji:

Aš išeinu čionai kaipo priešas dabartinių madų ir krutamųjų paveikslų. Ar tik neužpuolė tikėjimo miegas ant mūsų, kaip tas miegas sunkino apaštalus, kada Jėzus meldėsi Alyvų Darže ir krauju prakaitavo. Nepajėgiame budėti, mąstyti; reikia mus paveikslais bovinti.

Daugelyje parapijų negana ką rodo krutuose paveiksluose daug visokių niekų, bet pradėjo rodyti ir Kristaus kančią. To jau gana. Užtenka, kad Jėzus buvo išjuoktas pas Eroda, nešdamas kryžių miesto gatvėmis ir nukryžiuotas. Ar katalikai neturi bažnyčiose stacijų, ar jie negali tenai žiurėti mąstyti ir su pagarba melstis, negu krutuose paveiksluose kartu su netikėliais Jėzų išjuokti. Ar nereikės atsakyti už tai paskučiausiose dienos?

Dabar kitas punktas. Po palaiminimo su Šv. Sakramentu kalbama "Garbinkime Dievą ir t.t. ir "Garbinkime Jėzų Švenčiausiame altoriaus Sakramente." Čia jau vėl kas išeina. Nesuprantama ar altorius yra šventesnis, ar Šv. Sakramentas.

Dabartinės mados. Moters apsirėdymas be abejo yra neabejotinos ir didelės reikšmės.

Man atėjo mintys perspėti moteris del dabartinių madų. Aš norėjau žinoti, kaip jos myli dabartinę madą ir kaip ji joms atrodo. Tą naktį užmigęs sapnuoju sapną. Matau didelę procesiją einant; neša vėliavas. Jos išrodo kaip didis miškas.

Aukštos, kad, rodos, dangų siekia. Išbudęs mąstau, ką tai galėtų reikšti. Supratau, kad tai buvo procesija visokių apgavysčių, kurios daugybę patraukia ir veda pražutin.

Prie tų apgavysčių priklauso dabartinės mados. Madų procesijoje eina daugybės moterų. Kitos jau beveik nuogos pasiliko. Jos neva krikščionės, katalikės, bet madomis save žudo ir kitus žmones piktina.

Joms jau gėda žiurėti į Šv. Marijos Panos pasirėdymą, į visų šventų mergaičių parėdus, jos įsistebeilijusios žiuri į visokias ištvirkusias pliuškes į parėdytus languose balvonus ir juos garbina, ir juos seka.

Greitai pragaras bus permažas sutalpinti visus žuvančius del sekimo dabartinių madų.

J. G. W—ry.

Redakcijos pastaba. Turime dalinai pritarti J. G. del rodymo krutuose paveiksluose Jėzaus Kančios. Iš tikrųjų, labai dažnai Jėzus tuose paveiksluose atrodo labai juokingas, kuomet paveikslų rodytojai priverčia Jį šokinėti su kryžium ir vaikščioti "komedią lošiant." Kur nėra labai gerų prietaisų, ten nevertėtų Kristaus Kančios paveiksluose rodyti. Delko p. J.G. netinka žodžiai 'Garbin kime Jėzų Švenčiausiame Altoriaus Sakramente.' Čia taip rodos viskas aišku. Čia kviečiama garbinti ne altorių, bet Jėzų Švenčiausiame Sakramente, kuris visuomet yra Altoriuje.

Del madų tai p. J. G. reikia pritarti. Jos yra tas pavadis, kuriuo velnias tukstančius moterų, o ypač merginų, velka pragaran.

Net katalikės moters ir merginos netenka gėdos, kuklumo ir visur rodo savo riebius, nuogus lašinius.

Bet bus laikas, kad juos gerai spirgins, jei ne pragare, tai čysčiuje be mažiausios abejonės.

MUSŲ DARBAI

“Laivo” Kontestas.

“Laivo” kontestas *prasadėjo kovo 15 d. Baigsis balandžio 30.* Dovanos — gausios; vertės: \$100.00, \$50.00, \$15.00 ir sekančios penkios dovanos vertės po \$5.00.

Jau *trylika* žymesnių kolonijų atsiliėpė, — stojo kontestan. Kadangi nevisi nori pasirodyti, neieško sau garbės, tai pasivadino slapyvardėmis.

1. Iš Gary, Ind. — Girėnas Ant.
2. Grand Rapids, Mich. — Rapidaitė Pranė.
3. North Side, Chicago, Ill. — Žiemietė Juozapa.
4. Roseland, Ill. — Teta Rozalija.
5. Ind. Harbor, Ind. — Jonas Mace-donškis.
6. Homestead, Pa. — A. Savanoris.
7. Brighton Park, Chicago, Ill. — Va-karinė Aušra.
8. West Pullman, Ill. — Nemuno Akis.
9. Chicago Heights, Ill. — Aukštaitė Ona.
10. Cleveland, Ohio — M. Balčiunas.
11. Kenosha, Wis. — M. Didžiulis.
12. Rockford, Ill. — V. Šviesuolis.
13. West Cide, Chicago, Ill. — B. Prie-telis.

Laukiu pagelbininkų ir žinių iš kitų kolonijų. Greitai atsiliėpkite. Apie gau-tus naujus skaitytojus greitai praneškite. “Laive” skelbsime. “Laivo” kaina į visą pasaulį tik \$2.00 metams.

Pagelbėkite lietuvių katalikų šeimynoms duoti tikėjimą ir dorą keliantį laik-raštį “Laivą”!

Visais “Laivo” reikalais rašykite:

Rev. C. Matulaitis

2334 S. Oakley Ave.,
Chicago, Ill.

Kolegijos Remėjai:

Ver. Jereckienė Chicago, Ill.	4.50
Mar. Uzemeckienė Chicago, Ill. ..	2.00
Ona Kazlauskienė Chicago, Ill. ..	1.00
Ona Čepienė Chicago, Ill.	1.00
B. Pranskevičienė Chicago, Ill. ..	1.50
Ona Guzienė Chicago, Ill.	3.00
Roz. Gubistienė Chicago, Ill.	3.00
Em. Klumbienė Brooklyn, N. Y.	5.00
K. Janinas Chicago, Ill.	3.00
P. Velioniškis Newark, N. J. ..	3.00
Ona Aleliunienė Chicago, Ill. ..	3.00
Pranas Saya Scottville, Mich. ..	3.00
L. Mačiulienė So. Boston, Mass.	3.00
Jul. Mačiulis So. Boston, Mass.	3.00
J. Mačiulis Jr. So. Boston, Mass.	3.00
Vincas Mačiulis So. Boston, Mass.	1.00
R. Karnilienė Norwood, Mass. ..	3.00
Al. Čepienė N. Abington, Mass. ..	3.00
Mar. Jatkienė Chicago, Ill.	25.00
A. Vengeliene Christopher, Ill. ..	3.00
V. Šubaitė Chicago, Ill.	3.00
V. Subaitė Chicago, Ill.	3.00
Juozas Blankus Chicago, Ill. ..	3.00
M. Bankevičius Chicago, Ill.	3.00
Mrs. Anna Mench Detroit, Mich.	5.00
Jeva Grybaitienė Cambridge, Mass.	10.00
Ant. Poniškis Perkasio, Pa.	5.00
Al. Zagunas Chicago, Ill.	3.00
Pov. Šlekis Kenosha, Wis.	5.00
Juozas Daukšas Kenosha, Wis. ..	5.00
M. Petrauskienė Chicago, Ill.	3.00
D. Burbienė Waukegan, Ill.	3.00
Mar. Zerolis Dorchester, Mass. ..	3.00
Mot. Kripas E. Grandby, Conn.	5.00
O. Žilinskienė So. Boston, Mass.	5.00
Šv. Ražančiaus Dr-ja Camden, N. J.	5.00
Pr. Gluodenis Waterbury, Conn.	3.00
Kar. Balilionienė Phila., Pa.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar gali tretininkas su saviškiais ir kitais kazinom kaziruoti?

B. M.

ATSAKYMAS. — Gali, jei tai daro tik dėl atsilsio, dėl praleidimo draugiškai kokios valandėlės laiko ir visa tai įvyksta be piktumų ir ginčų. Bet butų netinkamas ir net nuodėmingas dalykas tretininkui, jei jis dėl kortų praleistų maldas, gaišintų daug laiko, arba piktintų kitus.

KLAUSIMAS. — Kartais einu gatve ir kalbu “poterius”. Sutinku pažįstamą žmogų ir pasikalbu su juo. Po to vėl toliau meldžiuosi. Ar gera tokia malda?

B. M.

ATSAKYMAS. — Gera.

KLAUSIMAS. — Vienas asmuo išlaiko skastybę visą savo gyvenimą; antras ją praranda nuodėmėmis; bet paskui susipratęs daro labai didelę atgailą. Ar jis gali būti lygus pirmajam?

B. M.

ATSAKYMAS. — Jei iš didžiausios meilės Dievo daro nuoširdžią atgailą, tai antrasis asmuo šventumu gali viršinti pirmąjį, nors pirmojo skastybės ir neturėtų.

ATSAKYMAS V. J. Detroit, Mich. — Man rodos, kad Tamista, rašydamas savo klausymus, pats netikėjai, kad jie bus “Laive” gvildinami, todėl ir bereikalo rašei. Supranti Tamista pats, kad tokių dalykų, kokių judini savo klausimuose, tikras Sprendėjas ir Teisėjas danguje yra Dievas, o ant žemės apie juos dar gali spręsti vietinis vyskupas. Jei turi užtekintus dokumentus—įrodymus, tai ten kreiPKIS.

ATSAKYMAS Jonni Griciui, Phila., Pa. — Į Tamistos ilgą laišką nei “Laive” nei laišku neatsakinėsime, nes nei vienaip, nei kitaip netinka apie tuos dalykus kalbėti. Geriausia tie dalykai baigti su savo dvasios tėvu. Ten pasakysi, ką turi pasakyti, ir išsiklausinėsi, kas tik reikalinga.

KLAUSIMAS. — Aš esu nuolatinis Marijonų remėjas, o mano žmona neužrašyta remėja, o pinigai \$3.00 yra abiejų. Ar ji neturi jokių nuopelnų? Ką reikia daryti, kad butuva abu nuolatiniai remėjai?

K. J. D... Mich.

ATSAKYMAS. — Jei pinigai \$3.00 yra abiejų, tai ir nuopelnai yra abiejų. Kaip Marijonai laiko Mišias už gyvuosius remėjus, tai to nuopelnas eina jiedviem pusiau. Panašiai vienuolių maldų ir atlaidų nuopelnai, aukojami už remėjus eina abiem pusiau. “Laivu” naudotis gali abu. Vienas tik nedalinamas dalykas pasilieka: jei Tamista numirtum, tai už Tamistos sielą butų atlaikytos šv. Mišios, jei ji numirtų, tai už jos kaipo remėjos sielą negalėtų būti atlaikytos Mišios, nes ji neužrašyta remėja.

Norint turėti abiem pilnus nuopelnus, reiktų abiem įsirašyti nariais remėjais, įmokant po 3 dol. už kiekvieną.

KLAUSIMAS. — Kodėl čia Amerikoje sarmatijasi nešioti škaplierius ražančius?

F. K. Ph—1—a.

ATSAKYMAS. — Nėra nei Dievo, nei Bažnyčios įsakymų nešioti škaplierius ir ražančius. Jei kas jų neturi ir nenešioja, tai nereiškia, kad jis sarmatijasi.

Kas turi škaplierių ir ražančių, nėra reikalo, kad jis iš jų darytų parodą. Jis nešioja taip, kad niekas nemato.

Dirbant čia drauge su bedieviais, kitatikiais, žydais ir kitokiais, nuolatos butų klausymų, ką tie škaplieriai ir ražančius reiškia. Kas jų nesupranta, darytų iš to juokų ir pašėpimų. Kam gi prie to vesti? Kokia iš to nauda?

Beto, dabar leista škaplierius pamainyti medalikėliu. Daugelis tuomi naudojami.

Todėl, nematyti nešiojančių ant kaklo tuos brolių ženklus.

KLAUSIMAS. — Kodėl čia Amerikoje nekuriuos lietuvės moterys, kada esi turtingas ir turi iš ko “tipsų” duoti, tai jos net pamiršta savo vyrus ir pradeda mylėti “burdingierius”; o kaip palieki biednas, “tipsų” pritrūksta, tai nenori nei kambario išvalyti; apleidžia dulkėmis ir visą švarumą užmiršta. F. K. Ph—l—a.

ATSAKYMAS. — Jei, ištikrųjų, tokių moterų yra, tai jos tokios delto, kad yra nedoros, patvirkusios ir godžios. Jos daro ne del Dievo, ir artimo meilės, kaip turėtų daryti, bet daro viską del savo gobšumo.

KLAUSIMAS. — Kodėl katalikai sarmatinasi pakabinti Jėzaus arba Marijos paveikslus ant sienos, o ne sarmatinasi

prisikabinėti kalendorių su pusnuogėmis mergomis arba gyvuliais? F. K. Ph-la.

ATSAKYMAS. — Negalima sakyti, “katalikai”. Kam visiems priekaištą daryti, kad tik nekurie taip daro.

Vieni katalikai nekabina šventųjų paveikslų ant sienos, nes nesusipranta to padaryti ir nesupranta jo reikšmės. Kiti nekabina, nes šykštisi pinigų paveikslams nusipirkti, o kalendorius kabina, nes gauna jų dovanai. Kiti yra bailiai — “šešakai”. Jie bijo, kad nepajuoktų, atėję į jų namus bedieviai, protestantai, ar koki kitoki kreivakeliai.

Kiti nekabina iš didelės “panaberijos”, nes, mat, tusciaagalviai ponai nekabina. Yra ir daugiau žioplų priežasčių.

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL. — Aušros Vartų Panelės Švenčiausios parapijoje įvyko šv. Misijos. Jas davė Tėvų Marijonų Vienuolijos du misijonieriu, tėvas J. Vaitkevičius ir t. Al. Bublys.

Tos pačios parap. svetainėje vasario 24 d. įvyko vakarinių valstybių lietuvių katalikų konferencija. Ji pavyko labai gerai. Atstovų prisirinko daug. Darbas ėjo rimtai. Net trys svarbus referatai buvo skaityti. Juos patiekė “Draugo” redaktorius p. L. Šimutis, kun. K. Matulaitis ir kun. A. Linkus. Išnešta gražių rezoliucijų ir nutarta rengtis prie busimo Katalikų Federacijos Seimo rugpiutyje, Cicero, Ill.

ROCKFORD, Ill. — Gavėnios laikas katalikų čia leidžiamas gražiai. Daug dalyvauja rekolekciuose, nors oras ir keliai buvo labai nepalankūs. Nekuriuos vakarus baisu buvo namus apleisti: nei pėksčiam eiti, nei automobiliu pavažiuoti.

Į stacijas trečiadieniais ir penktadieniais renkasi gana daug. Gražus burys

jaunų ir senesniųjų susirenka sekmdieninių vakarais “Graudžių Verksmų” giedoti.

Kovo 10 d. įvyko “bunco party” parapijos naudai. Atsilankė gražus burys žmonių. Visiems, mat, rupi parapijos reikalai ir gerovė.

KONCERTAS. — Po Velykų pirmame sekmd., balandžio 7 d., šv. Marijos parap. svetainėje įvyksta labai gražus Teatras—Koncertas. Jį reniga šv. Petro ir Povylo lietuvių parapija.

Bus progos pamatyti “Adomą ir Jieva” su Jevute ir jų palydovais. Ne tik bus galima juos matyti, jais pasigrožėti, bet bus ko iš jų ir pasiklausti. Vienas smuiką virdins, kitas balsą parodys, o Jėvutė visus sužavės.

Bus po Velykų daug kitų gražumų. Apie juos dabar patylėsiu. Tiek tik įspėju: visi dabar gavėnioje taupinkite pinigų. Be pinigų ką gi gali matyti; o jei nepamatysi, kas po Velykų dėsies, tai širdis iš gailesčio tirsps.

274
P318-23403

Hlp 2272

“LAIVO” KONTESTAS.

Vakarinių Valstijų Federacijos 6-ji Konferencija nutarė raginti visus lietuvius katalikus platinti katalikišką spaudą, ir pirmoj eilėje savaitraštį “Laivą”, skiriamą tikėjimo ir dorovės kėlimui. Brangieji “Laivo” skaitytojai, tikrai kiekvieno gero kataliko pareiga platinti katalikišką mūsų spaudą. Jeigu tik visi “Laivo” skaitytojai subrustų, greitai galėtume dar gražesni, dar įvairesni “Laivą” išleisti. “Laivas” turi daugiau 3000 emėjų. Jeigu kiekvienas “Laivo” skaitytojas rastų tik po vieną naują skaitytoją — beregint turėtume 6,000 skaitytojų. Brangieji, pagelbėkite, kad talpinamieji “Laive” gražūs raštai pasiektų kiekvieną lietuvi. “Laivo” Administracija skelbia kovos mėnesį “Laivo” kontestą — kovą už prenumeratorius. Kas šią kovą laimės, gaus gerų įvairių knygų už \$100 dol. Antrasis gaus už \$50.00; trečiasis už \$15.00;

ir sekantieji 5 gaus knygų po \$5.00.

Žinome, kad ne dovanos Jus paragins į “Laivo” kontestą, bet Jūsų noras apaštalauti brolių tarpe, įteikiant jiems gerą katalikišką laikraštį. Taigi kviečiu visus “Laivo” skaitytojus į kontestą ir į talką. Kartu su prenumeratomis siųskite pinigų. “Laivas” į visą pasaulį plaukia už \$2.00. Kolegijos Remėjai, davę bent \$3.00, “Laivą” gauna veltui. Pradžia kontesto 15 kovo d. 1929 m.

Su pagarba,

Kun. K. Matulaitis.

Lietuvos Žinios

PAVASARININKAI VĖL VEIKIA. Leipalingis (Alytaus apskr.) — Pirmiau Leipalingy gerai gyvavo pavasarininkų organizacija. Bet Lietuvą valdant valstiečiams liaudininkams, jie buvo apsnudę ir veik išnyko. Šįmet uolus darbininkas kun. Burokas juos vėl atgaivino. Per Naujus Metus sušaukė susirinkimą, išrinko naują valdybą, į kurią įeina ir kun. Burokas, ir pasiryžo veikti. Dieve, padėk kilniam jaunimo darbe!

Laimutis.

PAVYZDINGAS JAUNIMAS. Bartanų kaim. (Veisiejų vals. Alytaus apskr.) Šiame kaime gerai gyvuoja “Pavasario kuopelė. Dauguma kaimo jaunimo yra gerai susipratę pavasarininkai. Nors jiems daug kliudo kiti jų draugai, nepavasarininkai ir daugiau kliučių, bet jie nieko nepaisydami uoliai dirba tą kilnų katalikybės darbą — lavinasi katalikybės dvasioje. Nariai skaito savo organą “Pavasaris” ir kitus laikraščius. Taip pat platina spaudą kitų žmonių tarpe. Kuopelė ruošia paskaitas, vakarus, ekskursijas ir t.t. Šio kaimo jaunimas yra gražus pavyzdys kitiems jaunuoliams.

Laimutis.

“LAIVAS” Į LIETUVĄ

\$2.00 METAMS.

Užsakykite, “Laivą” savo giminėms Lietuvon, tai bus didžiausia ir brangiausia dovana. Lietuvos žmonės “Laivu” negali atsidžiaugti.

Money Orderius Siųskite:

“LAIVAS”

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.